

Så har jeg med fornøjelse læst en artikel i Jyllands-Posten for et par uger siden af Niels Groes, som jo også er kendt af den tidligere regering, der beskriver, at effektivitet i kommunerne er for svag. Niels Groes fortæller, hvordan det egentlig foregår, når man i de små kommuner har hver sine kartofler at hyppe, og hvor man ikke kan blive enig om nedskæringer. Det er det, der giver den dårlige styring og de for høje udgifter. Sådan er det jo bare.

Men så læser jeg også, at den nye formand for Kommunernes Landsforening, hr. Ejgil W. Rasmussen, er dybt betænkelig ved, at regeringen, som den har truet med, vil straffe, og han bekymrer sig om, hvor uretfærdigt det vil komme til at ramme.

Det er sådan kort fortalt de problemstillinger, der er for mig, som jeg ikke kan finde ud, hvordan man egentlig vil tackle – i det hele taget, hvordan man vil tackle det kommunale selvstyre.

Det er jo lidt interessant, at regeringen også er sådan meget blakket i sin tillid til kommunerne. Altså vi diskuterer kraftigt det der med planloven, hvor det handler om at få så meget kompetence ud til kommunen, for de er bedst til at bestemme, de er tættest på borgerne osv., og så har vi også i dag i samråd i Skatteudvalget behandlet regeringens lovforslag om ny organisering af ejendomsvurderingen, hvor det går den stik modsatte vej, hvor man trækker det sammen til et snævert statsligt system med et meget lille folkeligt islæt. Så jeg synes faktisk, at regeringen på det område har nogle problemer.

Undskyld, det blev lidt for langt.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu er det også ca. 3 timer siden, at jeg holdt min ordførertale, så derfor skal jeg gerne gentage, hvad jeg sagde allerede dengang: at det er begrænset, hvor detaljeret en debat som den i dag kan være, idet forhandlingerne jo endnu ikke er begyndt, og enhver forhandlingspart må have retten til ikke at offentliggøre sine planer forud for forhandlingerne. Det sagde jeg for 3 timer siden.

Det er jo netop begrundelsen for, at det her ikke kan være så detaljeret, for hvis alle kortene blev lagt frem, var der ikke meget at forhandle om. Det ville i hvert fald være en ret meget svagere regering, der skulle gå til forhandlinger med de øvrige parter. Men det var ikke derfor, jeg gik herop.

Når hr. Ole M. Nielsen snakker om, hvad der egentlig er tilbage af de 0,7 pct., er det jo sådan, at planen »Danmark 2010« sagde, at der skulle være en vækst på maksimalt 1 pct. i de offentlige budgetter frem til 2005.

Når vi, efter at kommuner og amter har gennemgået deres budgetter, regner det ind, der har været i merforbrug i forhold til det aftalte, så bliver der et forbrug i år på 1,3 pct., og derfor skal det modregnes til næste år. Og når man har indregnet merforbruget i år på de 0,3 pct., er der altså kun 0,7 tilbage. Men de 0,7 er så den del af væksten, som vi har lagt op til, at kommuner og amter skal have for at løfte serviceniveauet ude ved borgerne.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg forstod ikke regnestykket, men det må vi kunne få lavet et stykke papir på, for hvis 1 pct. minus 1,3 er 0,7, så har jeg ikke forstået det. Det må jo være sådan, det var. Hvis der skulle være plads til 1 pct., og man har brugt 1,3 for meget, skulle der kun være 0,7 tilbage, det passer ikke sammen – nå, det var 1,3 mia. kr., men 1,3 mia. kr. er ikke kun 0,3 pct. af kommunernes forbrug, den mulighed var jeg også inde på. Så der er også et eller andet dér, der ikke passer, for så skulle kommunernes budgetter være godt 400 mia. kr., hvis 0,3 skulle være lig med 1,3 mia. kr. Så det passer heller ikke, men det må vi have på et stykke papir. Det er for indviklet.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Selv om det er indviklet, skal jeg gerne gøre et ganske kort forsøg på at ridse det op igen, for der var måske en lille lapsus i det første indlæg, og der er også et sammenfald af tal, der gør det lidt besværligt.

Når der er 1 pct. vækst i år og 1 pct. vækst til næste år, bliver det tilsammen en planlagt vækst på 2 pct. Af det er der i år en mervækst i forhold til det budgetterede. Det giver en mervækst på 1,3 pct. i de offentlige udgifter. Hvis der så samlet set over i år og næste år skal være en vækst på 2 pct., er det, der er til rest, 0,7 pct.

Det er ikke særlig besværligt, men det har et sjovt sammenfald, da merforbruget netop er 1,3 mia. kr., og derfor bliver tallene lidt forvirrende.

Jeg er sikker på, at regeringen er leveringsdygtig i mere pædagogiske papirer, end både mine evner og taletiden rækker til.